

Danielin kirja – sata kolmekymmentäkahdeksan

Daniel 11:n avaaminen: profeetallinen matka historian halki

Jeff Pippenger

2024-03-15

Danielin kirjan yhdenentoista luvun neljäskymmenes jae edustaa yhtä Jumalan sanan syvällisimmistä jakeista. Siinä esitetyt profeetalliset tarinat ovat ne, joissa Hesekielin näyn pyörät pyörien sisällä tuodaan yhteen. Milleriläisen liikkeen lopun ajan vuonna 1798 sekä myös kolmannen enkelin liikkeen lopun ajan vuonna 1989 myötä kuvataan Jumalan viimeisten päivien kansan sisäiset ja ulkoiset tarinat. Jakeessa on ilmoitus lähestyvistä tuomiosta, joka saapui ensimmäisen enkelin mukana vuonna 1798, aina neljänkymmenennen ensimmäisen jakeen sunnuntailaista saakka. Jae edustaa sen tähden Jumalan seurakunnan tutkivaa tuomiota, joka alkaa kuolleista ja ulottuu aina sadan neljäskymmenenneljän tuhannen sinetöimiseen sekä siihen, että Jumala oksentaa laodikealaisen adventismin suustansa.

Historia, jossa paavius sai kuolettavan haavansa vuonna 1798, siihen saakka kunnes kuolettava haava paranee jakeessa neljäskymmentäyksi, esitetään jakeen historiassa. Jae neljäskymmentäyhdestä eteenpäin sijoittuu Jumalan voimistuvien toimeenpanevien tuomioiden asiayhteyteen, jotka alkavat tuossa jakeessa. Tässä profeetallisessa merkityksessä jae neljäskymmentä on Danielin kirjan yhdenentoista luvun loppu, ja luvun jakeet yksi ja kaksi ovat sen alku. Yhdestoista luku esittää antikristuksen kapinan, kymmenes luku kuvaa Hiddekel-joen näyn alkua, ja kahdestoista luku sen loppua. Kymmenes ja kahdestoista luku edustavat ensimmäistä ja viimeistä, ja yhdestoista luku on keskellä oleva kapina.

Luvut kymmenen ja kaksitoista ovat samaa, sillä toisin kuin luku yksitoista, ne esittävät Danielin kokemuksen suhteessa näkyyn, ja luku yksitoista on itse näky. Luku kymmenen on heprealaisen aakkoston ensimmäinen kirjain, luku yksitoista on heprealaisen aakkoston kolmastoista kapinallinen kirjain, ja luku kaksitoista on aakkoston viimeinen kirjain. Hiddekel-joen näky on ”Totuus”.

Yhdestoista luku osoittaa alussaan lopun, sillä Kristus ei koskaan muutu. Jakeessa neljäskymmentä esitetty viimeinen historia on pedon kuvan koetuksen aika. Tuo koetuksen aika päättyy pedon merkkiin, jota edustaa jae neljäskymmentäyksi. Jakeiden yksi ja kaksi täytyy sen vuoksi käsitellä sadan neljäskymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikaa, sillä tuo ajanjakso on myös pedon kuvan muodostumisen ajanjakso.

“Herra on osoittanut minulle selvästi, että pedon kuva muodostetaan ennen kuin koetus aika päättyy; sillä siitä tulee Jumalan kansalle suuri koetus, jonka perusteella heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan...”

”Tämä on se koetus, joka Jumalan kansalla täytyy olla ennen kuin heidät sinetöidään.”

Manuscript Releases, osa 15, 15.

Aina on olemassa kaksi tienviittoa, jotka tunnistavat lopun ajan. Mooseksen uudistusliikkeessä se oli Aaronin syntymä, jota seurasi kolme vuotta myöhemmin Mooseksen syntymä.

Uudistusliikkeessä, jonka tehtävänä oli lähteä Babylonista ja jälleenrakentaa temppeli, se oli kuningas Dareios, jota seurasi kuningas Kyyros. Kristuksen uudistusliikkeessä se oli Johannes Kastajan syntymä, jota kuusi kuukautta myöhemmin seurasi Kristuksen syntymä. Milleriittien uudistusliikkeessä se oli paavillisen järjestelmän kuolema vuonna 1798, jota seurasi paavin kuolema vuonna 1799. Kolmannen enkelin uudistusliikkeessä se oli presidentti Reagan ja presidentti Bush vanhempi, jotka molemmat edustivat vuotta 1989. Danielin kirjan kymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa havaitsemme, että kuningas Kyyros tunnistetaan.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin Danielille, jonka nimeksi oli annettu Beltesassar, eräs asia; ja se asia oli tosi, mutta määrääika oli pitkä; ja hän ymmärsi asian ja sai ymmärryksen näystä. Daniel 10:1.

Kymmenennen luvun seuraavissa jakeissa näemme Danielin kokemuksen kuvattuna etukäteen ennen kuin Gabriel esittää yhdeksätoista lukua koskevan profeetallisen historian näyn. Koores merkitsee lopun aikaa, sillä aikaisemmin Koores, Daarejaveksen veljenpoika, oli ollut Daarejaveksen kenraali, joka surmasi Belsassarin, ja siten merkitsi seitsemänkymmenen vankeusvuoden päättymistä, mikä oli esikuva hengellisen Israelin tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden vankeudesta hengellisessä Babylonissa vuosista 538 vuoteen 1798.

”Jumalan seurakunta maan päällä oli tämän pitkän, hellittämättömän vainon ajan yhtä todellisesti vankeudessa kuin Israelin lapset, jotka pakkosiirtolaisuuden aikana pidettiin vankeina Babylonissa.” Prophets and Kings, 714.

Tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden päättyminen vuonna 1798 merkitsi lopun aikaa; samoin seitsemänkymmenen vuoden päättyminen merkitsi tuon historian ”lopun aikaa”. Sekä Daarius että Koores esitetään Belsassarin kuolemassa ja Babylonin valtakunnan lopussa, sillä Daariuksen kenraalina, joka toteutti työn, Koores edusti Daariusta. Kun George Bush vanhempi vihittiin virkaansa 20. tammikuuta 1989, Reagan oli ollut presidenttinä vuoden 1989 ensimmäiset yhdeksätoista päivää.

Hiddekelin näky alkoi lopun aikana, Kyyroksen kolmantena vuonna. Kun Gabriel alkaa avata Danielille yhdestoista luvun profeetallista historiaa, hän viittaa ensin Dariuksen ensimmäiseen vuoteen osoittaakseen selvästi, että se profeetallisen historian näky, jonka hän oli esittämässä Danielille, alkaa viimeisessä lopunajassa, vuonna 1989, sillä kaikki profeetat puhuvat enemmän viimeisistä päivistä kuin niistä päivistä, joissa he elivät.

Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä totuuden kirjoitukseen on merkitty; eikä ole ketään, joka pysyisi minun rinnallani näissä asioissa, paitsi Miikael, teidän ruhtinaanne. Myös minä meedialaisen Daariuksen ensimmäisenä hallitusvuotena, juuri minä, seisoin vahvistaakseni ja tukeakseni häntä. Daniel 10:21, 11:1.

Daariuksen ensimmäisenä vuotena, joka edustaa lopun aikaa vuonna 1989, Gabriel ”astui esiin” ja näin osoitti, että ”lopun aikana” enkeli saapuu. Vuonna 1798 saapui ensimmäinen enkeli, ja vuonna 1989 saapui kolmas enkeli. Vasta sitten, kun kolmannen enkelin sanoma sai voiman

vuonna 2001, kolmannen enkelin sinetöiminen alkoi, mutta kolmannen enkelin saapumisen liike vuonna 1989 esitetään Gabrielin esiin astumisena lopun aikana. Gabriel on näyttävä Danielille ”sen, mikä on merkitty totuuden kirjoitukseen”, ja Hiddekelin näky kantaa ”Totuuden” tunnusmerkkiä, jonka Gabriel on aikeissa esittää.

Luvun kymmenennen neljännessätoista jakeessa Gabriel oli jo ilmoittanut Danielille, että se, mitä hän käsitteli Hiddekelin näyssä, koski sitä, ”mitä Jumalan kansalle tapahtuisi viimeisinä päivinä”.

Nyt minä olen tullut tehdäkseni sinulle ymmärrettäväksi, mitä sinun kansallesi tapahtuu viimeisinä päivinä; sillä näky koskee vielä monia päiviä. Daniel 10:14.

Danielin kirjan yhdennessatoista luvun toinen jae edustaa sitä tietoa, joka sinetöitiin auki lopun aikana vuonna 1989 ja joka ilmaisee, mitä Jumalan kansalle ”tulee tapahtumaan” ”viimeisinä päivinä”.

Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden. Katso, Persiassa on vielä nouseva kolme kuningasta; ja neljäs on oleva paljon rikkaampi kuin he kaikki; ja voimansa turvin rikkautensa kautta hän nostattaa kaikki Javanin valtakuntaa vastaan. Daniel 11:2.

Kyyros on vuoden 1989 jälkeisen toisen kuninkaan esikuva. Hän on Meedo-Persian valtakunnan kuningas, joka edustaa Raamatun profetian viimeisten päivien valtakuntaa, joka koostuu kahdesta sarvesta, meedialaisten ja persialaisten edustamina. Kahdensarvisen maasta nousevan pedon valtakunnan toisen kuninkaan jälkeen lopun aikana vuonna 1989 olisi vielä kolme kuningasta (Clinton, Bush viimeinen, Obama), ja sitten olisi kuningas, joka olisi paljon rikkaampi kuin he kaikki. Ne kolme kuningasta, jotka seurasivat ensimmäistä Bushia, vaurastuivat presidenttikautensa jälkeen, ja ainoastaan siksi, että heistä oli tullut presidentti. Trump, neljäs, joka oli paljon rikkaampi ja kaikkien aikojen rikkain presidentti, ei ansainnut varallisuuttaan siksi, että oli ollut presidentti, vaan ensisijaisesti kiinteistösijoitustoimintansa kautta, jo kauan ennen kuin hän asettui ehdolle presidentiksi.

Aiemmin Yhdysvaltain historian rikkain presidentti oli suhteellisesti tarkastellen Yhdysvaltain ensimmäinen presidentti. Ennen Donald Trumpia George Washington oli Yhdysvaltain historian rikkain presidentti, ja hän hankki varallisuutensa samoin kuin Donald Trump, kiinteistösijoitusten kautta. Sekä Washington että Trump nousivat presidentiksi epäperinteisistä poliittisista taustoista. Washington oli ennen presidentiksi tuloaan ensisijaisesti sotilasjohtaja, ja Trump oli liikemies ja televisiopersoona, joka Washingtonin tavoin oli vailla minkäänlaista aiempaa poliittista kokemusta.

Molemmat presidentit tunnettiin vahvoista persoonallisuuksistaan ja johtamistyyleistään, vaikka nämä piirteet ilmenivät heissä varsin eri tavoin. Washington tunnettiin tyynestä, rauhallisesta ja itsevarmasta johtajuudestaan sekä yhdistävästä läsnäolostaan vallankumoussodan aikana ja tasavallan varhaisina vuosina, kun taas Trump tunnetaan määrätietoisesta lähestymistavastaan johtamiseen ja hallitsemiseen. Sekä Washington että Trump olivat huomattavan kiistanalaisia henkilöitä, joskin hyvin eri syistä. Washington, vaikka häntä laajalti kunnioitettiin, joutui omana aikanaan arvostelun kohteeksi monista kysymyksistä, mukaan lukien hänen näkemyksensä

orjuudesta. Trumpin presidenttikautta leimasivat lukuisat kiistat, mukaan lukien hänen ”ilkeiden twiittiensä” käyttö sosiaalisessa mediassa, hänen America-first-politiikkaa ilmentävät päätöksensä sekä hänen oma itsetietoisuutensa.

Rikkaimman ja kuudennen presidentin tuli yllyttää globalistisen lohikäärmeen voimat liikkeelle. Kun asetamme luvun yksitoista jakeen kaksi historian vuosien 1776, 1789 ja 1798 ajanjakson historian rinnalle, löydämme lisätietoa, joka koskee maapetoon viimeistä presidenttiä, sillä Jeesus havainnollistaa lopun alun kautta. Kaksi ensimmäistä ajanjaksoa, joita vuodet 1776 ja 1789 edustavat, antavat kaksi todistajaa siitä, että viimeinen presidentti on oleva kahdeksas presidentti, joka oli niistä seitsemästä. Trump oli kuudes presidentti Reaganin jälkeen, ja kahdeksantena presidenttinä hän on oleva ”niistä seitsemästä”. Viimeinen ja kahdeksas presidentti hallitsee silloin, kun Yhdysvallat tekee pedon kuvan ”pedolle ja pedosta”.

Sen presidentin, joka hallitsee silloin, kun Yhdysvallat muodostaa pedon kuvan, täytyy olla kahdeksas, se, joka on niistä seitsemästä, kuten Peyton Randolphin ja John Hancockin todistus osoittaa. Paavius on kahdeksas pää, joka oli niistä seitsemästä, ja se sai profeettallisen kuolinhaavan. Ollakseen paaviuden kuva kahdeksannen presidentin, joka on niistä seitsemästä, täytyy myös olla profeettallisesti tunnistettavissa sellaiseksi, joka on profeettallisesti ”haavoitettu” tai ”tapettu”.

Paavius sai kuolinhaavansa lohikäärmevallalta (Ranskalta), lohikäärmevallalta, jota vastaan paavius oli kamppaillut siitä ajasta lähtien, jolloin Paavali osoitti, että laittomuuden salaisuus (synnin ihminen) vaikutti jo tuolloin. Pakanallisuuden lohikäärme pidatti paaviutta ottamasta valtaistuinta, minkä se teki vuonna 538.

Paaviuden alusta aina sen lopulliseen tuhoon asti se kamppailee lohikäärmeen valtoja vastaan. Paaviuden kuvan edellytetään, että kuva kamppailee lohikäärmeen valtaa vastaan. Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa paavius, joka on kahdeksas pää ja kuuluu niihin seitsemään päähän, poltetaan lopulta tulella, ja kymmenen kuningasta syövät hänen lihansa. Kummassakin kuolemassa (1798 ja viimeisinä päivinä) paavillinen peto surmatahan lohikäärmeen vallan toimesta. Jotta Yhdysvallat muodostaisi pedon kuvan, kahdeksannen presidentin olisi samoin tultava surmatuksi sellaisen lohikäärmeen vallan toimesta, jonka kanssa se oli sodassa, ja kuudes kuningas vuoden 1989 lopun ajan jälkeen on se kuningas, joka yllytti kaikki lohikäärmeen vallat.

റോണാൾഡ് റെഗൻ ഒരു ധർമ്മമത്യാഗിയായ പ്ലാറ്റ്ഫോമിനായിരുന്നു; എന്താൽ ജോർജ് ബുഷ് സീനിയർ ഒരു പരമപരാഗത ആഗോളവാദിയായിരുന്നു. 1988 ഓഗസ്റ്റ് 18-ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ് കള്ളം പറഞ്ഞതായി അറിയപ്പെടുന്ന പരസ്യമായ ഉദ്യരണികളിലൊന്ന് ഇതാണ്: “And I’m the one who will not raise taxes. My opponent now says he’ll raise them as a last resort, or a third resort. But when a politician talks like that, you know that’s one resort he’ll be checking into. My opponent won’t rule out raising taxes. But I will. And the Congress will push me to raise taxes and I’ll say no. And they’ll push, and I’ll say no, and they’ll push again, and all I can say to them is: read my lips: no new taxes.”

Tuota julkista valhetta lukuun ottamatta, joka on lohikäärmeen vallan edustajan ominaispiirre, hänen kuuluisin lausuntonsa annettiin kongressin yhteisistunnossa 11. syyskuuta 1990, jolloin hän sanoi: ”Nyt voimme nähdä uuden maailman tulevan näkyviin. Maailman, jossa on hyvin todellinen mahdollisuus uuteen maailmanjärjestykseen. Winston Churchillin sanoin, ’maailmanjärjestykseen’, jossa ’oikeudenmukaisuuden ja reilun pelin periaatteet ... suojelevat heikkoja vahvoja vastaan ...’ Maailman, jossa Yhdistyneet Kansakunnat, kylmän sodan umpikujasta vapautuneena, on valmiina toteuttamaan perustajiensa historiallisen näyn.” Bush vanhempi oli globalisti, vaikka hän määritteli itsensä republikaaniksi.

Bill Clinton oli ensimmäinen presidentti, joka piti virkaanastujaisseremoniansa Lincolnin muistomerkillä, mikä merkitsee sitä, että hän käänsi selkänsä Lincolnille ja suuntasi kasvonsa Washingtonin monumentin obeliskia kohti, obeliskia, joka on sisäisesti täynnä vapaamuurariuden symboleja. Sekä obeliski että vapaamuurariuden symbolit, joita kohti hän päätti kääntyä vannoessaan valheellisesti uskollisuuttaan perustuslaille, ilmaisivat paitsi sitä, että hän oli kääntänyt selkänsä Lincolnin muistomerkkin orjuuden vastaiselle symbolille, myös sitä, että Clintonin valitsema historiallinen asemoituminen on sopusoinnussa hänen vastaanottopuheensa kanssa, jossa hän ylisti professoria, jonka oppilaana hän oli ollut siinä jesuiittayliopistossa, jota hän oli käynyt.

Tuo professori, Carroll Quigley, kirjoitti kirjan *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, joka julkaistiin vuonna 1966 ja jonka ymmärretään oikein ja laajalti edustavan ”globalististen ajatusten Raamattua”. Niin kuin Koraani on islamille ja niin kuin Albert Piken kirjoittamaa ja vuonna 1871 julkaistua teosta *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry* pidetään vapaamuurariuden esoteeristen opetusten kattavimpana esityksenä, tai niin kuin *The Book of Mormon* on Myöhempien Aikojen Pyhille, Quigleyn kirja on globalistisen filosofian Raamattu. Useimmat olisivat tienneet, jos Clinton olisi ylistänyt Koraanin Muhammedia tai *The Book of Mormonin* Joseph Smithiä, ja jotkut olisivat tienneet, kuka Albert Pike oli, mutta harvat tiesivät, että Clintonin Quigleylle osoittama ylistys oli johdonmukainen hänen oman globalistisen ohjelmansa kanssa ja hänen hylkäämisensä kanssa niiden periaatteiden, joita Abraham Lincoln edusti.

Puheessaan Clinton sanoi: ”Teini-ikäisenä kuulin John Kennedyn kutsun kansalaisuuteen. Ja sitten Georgetownissa opiskelijana kuulin, kuinka professori nimeltä Carroll Quigley täsmensi tuon kutsun sanoessaan meille, että Amerikka oli historian suurin kansakunta, koska kansamme on aina uskonut kahteen asiaan: että huominen voi olla parempi kuin tämä päivä ja että jokaisella meistä on henkilökohtainen moraalinen vastuu tehdä siitä sellainen.” Carroll Quigleyn käsitys siitä, kuinka ”tehdä Amerikasta jälleen suuri”, oli, että Yhdysvaltojen tuli luovuttaa kansallinen suvereniteettinsa Yhdistyneille Kansakunnille. Clinton oli demokraatti, globalisti, lohikäärmeen edustaja.

”Isänsä kaltainen, poikansa”, viimeinen George Bush, oli globalisti, aivan kuten hänen isänsäkin, globalisti, joka tunnustautui republikaaniksi. Omena ei putoa kauas puusta. Raamattu esittää retorisen kysymyksen: ”Voivatko kaksi yhdessä vaeltaa, elleivät ole siitä sopineet?” Riittää, että seuraa niitä monia hankkeita, jotka viimeinen Bush toteutti yhdessä Billin ja Hillary Clintonin

kanssa, nähdäkseen, kenen kanssa viimeinen Bush oli yhtä mieltä.

Barack Hussein Obama antoi lausunnon Yhdysvaltojen perusteellisesta muuttamisesta vaalitulaisuudessa vähän ennen kuin hänet valittiin presidentiksi. Columbia, Missourissa, 30. lokakuuta 2008, Obama sanoi: ”Olemme viiden päivän päässä Yhdysvaltojen perusteellisesta muuttamisesta.” Lausunto oli osa Obaman laajempaa ”toivon ja muutoksen” sanomaa, joka oli hänen vuoden 2008 presidentinvaalikampanjansa keskeinen teema ja korosti hänen sitoutumistaan merkittäviin poliittisiin uudistuksiin sekä maan viemiseen toiseen suuntaan. Se suunta, johon hän käänsi maan, oli globalismin lohikäärme politiikka, valkoisvastaisuus, abortin kannattaminen, hiilipohjaisten polttoaineiden vastustaminen, Amerikan vastaisuus ja globalismin kannattaminen, monimuotoisuus, yhdenvertaisuus, osallisuus, kriittisen rotuteorian väärä historia ja niin edelleen. Obama ei ollut pelkästään yhteisöorganisaattori; hän oli ja on yhä lohikäärmeen vallan globalistisen ohjelman edustaja.

Trump kuitenkin, toisin kuin tyypillinen moderni poliitikko, piti enemmän lupauksia kuin kaikki muut seitsemän presidenttiä vuoden 1989 alusta alkaneena ajanjaksona yhteensä. Hän oli sitoutunut tekemään Amerikasta jälleen suuren, ja pyrkiessään siihen hän kuohutti vallassa olevia globalistisia voimia, ei ainoastaan Yhdysvalloissa, vaan koko maailmassa.

Joe Bidenilla ei ole minkäänlaista näyttöä siitä, että hän olisi mitään muuta kuin jälleen yksi globalisti.

Katolilaisuuden peto kävi pitkäksi venyneen sodan lohikäärmeen valtoja vastaan, ja sen presidentin, joka hallitsee silloin, kun Yhdysvallat muodostaa kuvan paaviudesta, täytyy profeetallisen välttämättömyyden mukaan olla kamppailussa lohikäärmeen valtoja vastaan. Kukaan elossa olevista presidenteistä, Donald Trumpia lukuun ottamatta, ei kävisi sotaa lohikäärmeen valtoja vastaan, sillä demokraatit ovat avoimesti globalisteja (lohikäärmeitä), ja George Bush nuorempi oli, niin kuin hänen isänsäkin oli (nimellisesti republikaani, joka todellisuudessa on globalistinen lohikäärme), sillä Jeesus havainnollistaa aina viimeisen ensimmäisen avulla.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.

”Suuri kriisi odottaa Jumalan kansaa. Kriisi odottaa maailmaa. Kaikkien aikakausien merkittävin taistelu on aivan edessämme. Tapahtumat, joiden olemme yli neljänkymmenen vuoden ajan profeetallisen sanan auktoriteettiin vedoten julistaneet olevan tulossa, tapahtuvat nyt silmiemme edessä. Jo kysymys omantunnonvapautta rajoittavasta perustuslain muutoksesta on saatettu kansakunnan lainsäätäjien käsiteltäväksi. Kysymyksestä sunnuntain vieton pakottamisesta on tullut kansallisesti kiinnostava ja tärkeä asia. Tiedämme hyvin, mikä tämän liikkeen lopputulos tulee olemaan. Mutta olemmeko valmiit siihen, mitä on tulossa? Olemmeko uskollisesti täyttäneet sen velvollisuuden, jonka Jumala on uskonut meille, varoittaa kansaa heidän edessään olevasta vaarasta?”

”Monet, jopa niiden joukossa, jotka toimivat tässä sunnuntain vieton pakottamisesta edistävässä liikkeessä, ovat sokeita niille seurauksille, jotka tästä toimenpiteestä seuraavat. He eivät näe, että he iskevät suoraan uskonnonvapautta vastaan. Monet eivät ole koskaan ymmärtäneet

Raamatun sapatin vaatimuksia eivätkä sitä väärää perustaa, jolle sunnuntailaitos rakentuu. Jokainen uskonnollisen lainsäädännön hyväksi tehty liike on todellisuudessa myönnitys paavikunnalle, joka niin monien aikakausien ajan on lakkaamatta käynyt sotaa omantunnon vapautta vastaan. Sunnuntain vietto on olemassaolonsa niin sanottuna kristillisenä laitoksena velkaa 'laittomuuden salaisuudelle'; ja sen pakollinen toimeenpano on oleva tosiasiallinen niiden periaatteiden tunnustaminen, jotka ovat itse roomalaisuuden kulmakivi. Kun kansakuntamme näin hylkää hallitusmuotonsa periaatteet säätämällä sunnuntailain, protestantismi tässä teossa lyö kätensä yhteen paavinvallan kanssa; se ei ole mitään muuta kuin elämän antamista tyrannialle, joka on jo kauan innokkaasti odottanut tilaisuuttaan syöstäkseen itsensä jälleen toimivaan despotismiin.

“Kansallisen uudistusliikkeen, käyttäessään uskonnollisen lainsäädännön valtaa, tullessa täysin kehittyneeksi, on määrä ilmentää samaa suvaitsemattomuutta ja sortoa, jotka ovat vallinneet menneinä aikakausina. Ihmisten neuvostot ottivat silloin itselleen Jumaluudelle kuuluvat oikeudet ja murskasivat omantunnonvapauden despoottisen valtansa alle; ja vankeus, karkotus ja kuolema seurasivat niiden osaksi, jotka vastustivat niiden määräyksiä. Jos paavius tai sen periaatteet jälleen säädetään valtaan lailla, vainon tulet syttyvät uudelleen niitä vastaan, jotka eivät suostu uhraamaan omaatuntoaan ja totuutta kansanomaisten erehdysten tähden. Tämä paha on toteutumaisillaan.”

”Kun Jumala on antanut meille valoa, joka osoittaa edessämme olevat vaarat, kuinka voimme olla puhtaat Hänen silmissään, jos laiminlyömme tehdä kaikkemme saattaaksemme sen kansan eteen? Voimmeko tyytyä jättämään heidät kohtaamaan tämän ratkaisevan asian ilman varoitusta?” Testimonies, vol. 5, 711, 712.